

Rád bych se s vámi podělil o své zážitky z našeho říjnového výjezdu na Ukrajinu. Tentokrát jsme vyjeli ve třech. Spolu se mnou pobývali na Zakarpatské Ukrajině Nikola a Hanka z našeho sboru. V posledních několika letech mně připadá, že každý další výjezd zažíváme stále více a více Božího jednání. Nejinak tomu bylo i na tomto výjezdu. První půlku výjezdu jsme strávili ve Vinogradovském okrese a jeden den jsme také zajeli do 100 kilometrů vzdálené Mižgirie. Kromě jednoho ukrajinského shromáždění v Cholmovci byla všechna další shromáždění romská. Já s Nikolou jsme bydleli u paní Iry Zeldi v Cholmovci, Hanka bydlela v rodině pastora Kolji Repljuka v Černotisovu. V Cholmoveckém sboru se neděje nic výjimečného. Lidé, kteří uvěřili již dříve, zůstávají věrně ve sboru, nových lidí v posledních letech mnoho nepřibývá. Paní Ira se od roku 2002, kdy zemřel její manžel Michal, i nadále stará o sbor. Moc rád do tohoto vesnického sborečku jezdím a vždy znovu a znovu se setkávám s věřícími lidmi, kteří zůstávají i navzdory různým těžkostem, zkouškám a trápením věrní ve své víře. Zajímavě se rozjíždí práce kolem pastora Kolji. Měli jsme možnost trávit s Koljou a jeho týmem poměrně hodně času. Modlili jsme se, povídali si o svých radostech a starostech, výhrách i prohrách, a bylo také plno legrace. Kolja spolu se čtyřmi spolupracovníky objíždí několik cikánských táborů (ghet) a snaží se v nich založit sbory. Jedná se o skupiny, které se scházejí po domech. V některém táboře se daří lépe, jinde je to horší. Pro představu, jaké je prostředí, ve kterém se výše zmíněný tým pohybuje, zmíním vraždu, která se nedávno odehrála v romském táboře v Černotisově. Manžela ženy, která chodí do shromáždění, v létě ubil ze žárlivosti jeho rodný bratr násadou od lopaty. Výše zmíněná sestra zůstala v devatenácti letech sama s dítětem. Jen těžko jsem hledal slova, abych tuto ženu alespoň trochu povzbudil.

Největší Boží jednání je v současné době z mého pohledu ve vesnici Tisobejken. Na shromáždění se schází rozvětvená rodina plus další přátelé, kteří postupně uvěřili. Poprvé jsme kázali evangelium v této osadě v říjnu 2011. Od té doby se shromáždění scházelo po různých domech a často to vypadalo, že toto misijní dílo stagnuje. V posledním roce se shromáždění schází ve výše zmíněné rodině. Pán domu se jmenuje Šoni a spolu s manželkou se nechali v dubnu pokřtít. Šoni měl v létě ošklivou nehodu. Když jel na motorce, vrazilo do něj auto a poškodilo mu nohu. Musel na operaci a stále má s nohou problémy. Musí si na nohu upínat zvláštní nástroj, aby mohl

chodit. I přesto je na něm vidět Boží radost. Jeho žena měla rakovinu dělohy. V den, kdy jsme přijeli, abychom měli v Tisobejkeni shromáždění, absolvovala v nemocnici předoperační vyšetření. Lékaři zjistili, že je úplně zdravá. Vůbec nerozuměli tomu, jak se to mohlo stát, a proto vyšetření druhý den zopakovali. Nakonec ji zdravou propustili domů. Od začátku shromáždění bylo možné všude cítit zvláštní Boží přítomnost. Když jsem se rozhlédl kolem sebe, viděl jsem, že někteří tiše plakali, od malých dětí až po dospělé muže, a všude byla Boží bázeň. Najednou jsem viděl ve své mysli zvláštní obraz. Viděl jsem anděla, který vcházel dveřmi na shromáždění. Nevěděl jsem, co s tímto obrazem dělat, a modlil jsem se k Bohu, aby mi pomohl tento obraz dobře vyložit. Za chvíli jeden ukrajinský pastor promluvil, a aniž by věděl o tom, co prožívám, řekl, že vidí stejný obraz, jen zřetelně viděl tohoto anděla jakoby s mečem. Po té jeden romský služebník z Koljova týmu řekl, že viděl obraz Pána Ježíše trpícího na kříži za naše hříchy. Najednou jsme my služebníci, kteří jsme byli přítomni na tomto shromáždění, věděli, že Bůh bude osvobozovat. Viděli jsme, jak byli lidé viditelně osvobozováni od různých strachů, trápení a závislostí, démoni je viditelně opouštěli. Přišlo mi to hodně podobné zkušenostem, o kterých čteme v evangeliích či v knize Skutků apoštolských. Ježíš je opravdu stejný včera dnes i navěky. Bylo úžasné, jak se Bůh oslavoval, ne skrze jednoho člověka, ale skrze celý tým služebníků přítomných na shromáždění. Znovu jsem si uvědomil, že Pán Ježíš chce používat všechny věřící, a projevuje se skrze svoje tělo – lidi, kteří se ho snaží poslouchat a následovat. Protože chci být strážlivý a nesnáším v oblasti nadpřirozených prožitků lež či přehánění, přemýšlel jsem po svém návratu z Ukrajiny, jak tuto událost popsat, co nejméně, a také jsem to podle svého nejlepšího svědomí udělal. Na shromáždění jsme nedělali nic zvláštního, něco takového se nedá nijak lidsky způsobit či nahrát. Bylo to svrchované Boží jednání a bylo krásné vidět lidi, jak se jich Bůh dotýkal a osvobozoval je. Kéž bychom viděli více takového Božího jednání.

Ve druhé půlce výjezdu jsme bydleli u staršího pastora Šoni Horváta v romském táboře v Mukačevě a objížděli sbory v okolí. V sobotu byla ve Svaljavě ve sboru, kde je pastorem Šoník Horvát, konference, kde se sešli lidé z přibližně dvaceti romských sborů. Vystřídalo se tam při chvalách několik hudebních skupin a já měl celkem dvě kázání. Ve svých kázáních jsem mluvil o rozdílu mezi opravdovým vztahem s Bohem a vnější náboženskou snahou, kdy člověk dělá věci jen proto, že se to má a aby vypadal dobře před lidmi. Znovu jsem si mohl uvědomit, kolik odmítnutí, méněcennosti, bolesti a trápení, a na druhé straně soutěžení a pokrytectví je v romských církvích. Snažil jsem se romské věřící povzbudit a zároveň poukázat na věci, které je, dle mého názoru, zbytečně brzdí v hlubším vztahu s Bohem. Druhý den jsme měli pět shromáždění a já byl překvapen svědectvím několika lidí, kteří říkali, jak se jich Bůh na této konferenci dotýkal. Na tomto výjezdu jsem vnímal hloubku odmítnutí, které mnozí Romové na Ukrajině prožívají. Když pak v církvi dosáhnou nějakého vnějšího postavení, často mezi sebou soutěží. Na konferenci to bylo například zjevné mezi jednotlivými hudebními skupinami. Dalším problémem je nevzdělanost. Někteří jsou úplně negramotní, mnozí čtou a píšou jen částečně. Ve svých kázáních často vyzývám ke čtení a nebo poslouchání Bible na internetu, který je drtivě většině obyvatel táborů dostupný. Díky Bohu za

všechny sbory, které mají vývařovnu a školu. Pro mnohé děti z táborů je lákavé se pět dní v týdnu dosyta najíst, a proto do těchto škol chodí. Přes všechny zmíněné problémy jsme i ve druhé půlce výjezdu prožívali Boží jednání. Na většině shromáždění prožívali lidé osvobození a Bůh jakoby se procházel mezi námi. Modlili jsme se za různé problémy a měl jsem spoustu slov poznání týkajících se nemocí a problémů lidí. Na základě těchto slov přicházeli lidé se závislostmi, krvácením, několikrát s problémy se štítnou žlázou, astmatem, problémy s koleny, bulkou na prsu, atd. Mnozí cítili fyzicky Boží uzdravující moc, z některých odcházeli démoni, jiní prožili radost a pokoj. Na některých místech lidé prožívali Boží bázeň, když viděli, co Bůh mezi nimi dělá. V Seredně nedaleko slovenských hranic jsem měl slovo poznání o člověku, který se modlil na poli, a řekl jsem, že Bůh o něm ví a slyšel jeho modlitbu. Po té jsem mluvil dál, když si náhle stoupla žena, která přišla dopředu ke kazatelně, padla na kolena a začala plakat. Nevěděl jsem, co mám dělat, a tak jsem se modlil. Později řekla, že se nedávno modlila zoufale při práci na poli za svoji nemocnou vnučku, a Bůh ji skrze slovo poznání povzbudil a ona teď ví, že ji slyšel. Na návštěvě jedné rodiny ve Svaljavě jsem při modlitbě za nevěřící ženu měl náhle ve své mysli obrázek řeky a dítěte a řekl jsem, že se tam stalo něco zlého. Žena byla šokována a řekla, že před dvěma lety se jí topila v řece její malá dcera, kterou v poslední chvíli zachránila. Nikomu o této události neřekla, a proto byla šokována. Po takovém slově poznání je lehké mluvit s lidmi o Ježíši. Ne všichni prožili po modlitbách fyzické uzdravení. Například si pamatuji na částečně slepou ženu ve sboru v Gátu, které se zrak nezlepšil. Vypadalo to, že i lidé, kteří nebyli po modlitbách uzdraveni, byli povzbuzeni. Bůh je svrchovaný a dělá si věci podle svého, jedná ve svém pořadí. Náš důraz není na uzdraveních a zázracích, ale na odpuštění hříchů a vyvýšení a oslavě Pána Ježíše. Všechna popisovaná nadpřirozená znamení a divy k tomuto cíli mají sloužit. Nadpřirozené věci jsou jen povzbuzením, že se jednoho dne Pán Ježíš znovu vrátí a nastane vzkříšení z mrtvých a život budoucího věku, a proto bychom měli podřídit svoje životy Bohu. Jak řekl Pán Ježíš: Boží království je mezi vámi.

V pondělí jsme byli ve sboru v Maďarsku asi kilometr od ukrajinských hranic. Děly se tam podobné věci jako na Ukrajině. Povzbudilo mě svědectví devítiletého chlapce, za kterého jsem se modlil letos v dubnu. Měl alergii na zvířata, takže nemohli mít doma žádné zvíře. Po pravdě řečeno jsem tehdy nevěděl, jak se za něho modlit, a najednou mně napadlo mu říci, aby několikrát vydechl. Postavil jsem se proti alergii a on několikrát vydechl. Nic zvláštního se nedělo, s chlapcem jsem se rozloučil a můj západní mozek si připadal dost hloupě. Když jsem se vrátil domů, napadlo mně, jestli to už nepřeháním, a měl jsem z této mé modlitby divný pocit. Po dvou měsících mi volal Šoni Horvát z Mukačeva, že chlapec již nemá žádnou alergii, a dokonce ho Bůh uzdravil i od astmatu. Jeho otec, který je v Maďarsku pastorem, mi teď v říjnu řekl, že si pořídili štěně, se kterým se mazlí. Když se ho učitelka ve škole ptala, jak to, že může normálně běhat, když má přece astma, jednoduše dětsky odpověděl: Nějaký strejda se za mě modlil. Jaké je z tohoto příběhu poučení! Jestliže si k takovému uzdravení Bůh použil mě, aniž bych vůbec tušil, že se toto uzdravení či vysvobození stalo, určitě si může použít i tebe. Ježíš se opravdu nezměnil. Židům 13:8 - Ježíš

Kristus je tentýž včera i dnes, i na věky. Bylo krásné vidět Hanku a Nikolu, jak se modlí za lidi. Zvláště Nikola se učil velice rychle. Vypadalo to, že to, co jsem se já učil dlouhá léta, se on naučil za několik dní. Děkuji Vám všem za modlitební a finanční podporu. Jsem jenom špička ledovce, bez Vás by to nešlo. Někdy se cítím slabý a musím překonávat různé vnitřní a vnější překážky. Ve druhé půlce výjezdu jsem byl částečně nemocný, bral jsem paralen, ale díky Bohu jsem mohl normálně fungovat. Jen na třech shromážděních v neděli jsem ze začátku shromáždění ztrácel hlas, ale vždycky jsem se rozmluvil. Je to veliká výsada vidět takové Boží jednání, a dokonce být jeho součástí. O tom jsem vždycky snil, a nyní prožívám, že se tento sen stal skutečností. Zvláště bych chtěl poděkovat lidem z našeho sboru za to, že mně službu na Ukrajině umožňují a v době výjezdů se za mě vytrvale modlí a všelijak mě podporují.

Na našich výjezdech se setkávám s mnohými materiálními potřebami, a to hlavně mezi takzvanými zapomenutými služebníky, kteří věrně slouží v romských sborech. Materiální situace některých je dlouhodobě špatná, až zoufalá. Tyto služebníky můžete případně podpořit: **variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci.** Služebníci, se kterými spolupracujeme, jsou v pořádku a věnují se práci na místech, kde žijí anebo kam dojíždějí, i když na ně samozřejmě dopadá tíže problémů, ve kterých se jejich země nachází. Někteří si čas od času přivydělávají různými pracemi v zahraničí, aby mohli materiálně přežít. Ani jeden z níže zmíněných služebníků není kvůli specifické ukrajinské situaci zaměstnán na plný úvazek v církvi. Velice často si sami financují i dojíždění na místa shromáždění, kde slouží. Pro každého z těchto služebníků je jakýkoliv, a to třeba i malý finanční dar, povzbuzením a zlepšením jejich často těžké finanční situace. Víím, že naše zdroje jsou omezené, a proto nemůžeme ani zdaleka pomoci všem.

Mám na srdci pastora Šoni Horváta. Kromě svého sboru ve Svaljavě je nadsborovým pastýřem v romských církvích v okolí Mukačeva, které tvoří většinou velmi chudí lidé. Jedná se cca o více než 20 sborů a misijních skupin – dle mého odhadu mohou mít všechny dohromady okolo 1000 lidí. Na obživu a benzín na své cesty po sborech si vydělává provozováním malého krámků s potravinami a smíšeným zbožím. Ráno zaveze zboží a po zbytek dne v tomto obchodě prodávají jeho žena a tchyně. On sám má pak čas na svoji nadsborovou službu. Z tohoto projektu se v případě dostatku financí snažíme podporovat i další romské služebníky, kterým Šoni slouží a kteří nemají dostatek peněz na obživu.

Ve Vinogradovském okrese mám na srdci pastora Kolju Repljuka, který žije ve vesnici Černotisovo. Ač sám Ukrajinec, slouží Romům. Má ženu a tři dcery. Nejstarší dcera studuje dálkově na vysoké škole a od nového roku žije a pracuje v Užgorodě. Doma tedy zůstávají dvě mladší dcery, které chodí ještě na základní školu. Koljovi se postupně daří budovat tým pomocníků, kteří mají v budoucnu potenciál převzít práci v jednotlivých sborech. V současnosti se jedná o čtyři pomocníky. Kolja cítí povolání k zakládání nových romských shromáždění a postupnému předávání práce romským služebníků. I Kolju se snažíme částečně finančně podporovat. Většinou si však na živobytí vydělává prací svých rukou, opravou bot, zednickými pracemi a příležitostnými pracemi v zahraničí. V případě dostatku financí bychom rádi finančně podpořili i další čtyři služebníky

z Koljova týmu.

V Koljově týmu je dlouhodobě jedna potřeba, o které bych chtěl krátce napsat. Jedná se o Vasju Lukačince, který je jeden z Koljových pomocníků a zeťem paní Iry Zeldi. Vasja začal horlivě sloužit v cikánských táborech prakticky hned po svém obrácení v roce 2011 a dnes již může i samostatně kázat či vést shromáždění. Spolu se ženou Táňou mají malého syna, který se narodil v lednu 2015. Bydlí v malém pronajatém domku, který sdílí spolu s majitelem v nevyhovujících podmínkách, bez tekoucí vody. Navíc mohou dostat kdykoliv výpověď. Vasja se živí opravou motocyklů, motorových pil, křovinořezů, apod. Ze svých výdělků, které někdy nestačí ani na uživení rodiny, nemá šanci si na nové bydlení našetřit. Ve vesnicích, které připadají v úvahu, začínají ceny malých starších domků okolo 500 000 Kč. Každé skromné bydlení by však bylo lepší než situace, ve které se rodina nachází. Na tento účel nemáme zatím zřízený žádný speciální variabilní symbol. Vzhledem k výši této sumy bych rád postupně zjistil, jestli je vůbec reálné tuto částku sehnat, aniž by byly kráceny všechny ostatní podpory, které v současné době v dané oblasti máme a které zůstávají prioritou. V případě, že byste měli na srdci podle svých možností nějak v této situaci pomoci, můžete se mi ozvat na níže uvedených kontaktech na konci této zprávy.

Na druhé straně jsou tady potřeby, které se snažíme pokrývat pomocí **variabilního symbolu: 350 – pomoc v Cholmovci**, obzvláště pomoc rodině po zemřelém pastoru Michalu Zeldi, a v případě dostatku prostředků dalším potřebným v Cholmovci a okolí. Michal zemřel v listopadu 2002 a zanechal po sobě pět dětí. Čtyři starší děti si během let po smrti pastora Michala založily svoje rodiny. Nejmladší Samuel studuje na vyšší odborné zdravotní škole v Beregovu a přes týden je na internátě. Samuelovo studium samozřejmě nově zatížilo rodinný rozpočet. Rodina pracuje na svém malém hospodářství, paní Ira se stará o sbor po svém zemřelém manželovi. Ira i nadále zápasí s astmatem a s problémy se srdcem. Tuto rodinu podporujeme již v 16 let. Bez této podpory z České republiky by tři děti nemohly vystudovat vysoké školy a rodina by živořila. Podpora rodiny Zeldi je během na dlouhou trať.

Variabilní symbol: 450 – Pavel Faul

Tyto finance v současnosti využívám na náklady spojené se službou na Ukrajině: placení benzínu při cestování po Ukrajině, jízdenek na vlak z ČR na Ukrajinu a zpět, příspěvků na ubytování a jídlo na Ukrajině, darů na opravy rozbitých aut služebníků a na náhlé, nepředpokládané zdravotní výdaje lidí na Ukrajině v době mých výjezdů, zdravotní pojištění, léky a ochranné preventivní preparáty pro svoji potřebu, apod. A také na provozní náklady spojené se službou Šoni Horváta, Kolji Repljuka či jiných ukrajinských služebníků v ČR. V loňském i letošním roce jsem díky dostatku finančních prostředků mohl podpořit i několik služebníků na Zakarpatsku. Letos v říjnu jsem zafinancoval romskou konferenci ve Svaljavě. Děkuji touto cestou všem dárcům! V současné době mám dostatek prostředků potřebných k financování mých cest. Byl bych nerad, kdyby prostředky posílané na moji službu ubraly finanční prostředky na naše projekty: **variabilní symbol: 350 – pomoc v Cholmovci a variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci**. Chtěl bych, aby tyto dva výše zmíněné projekty zůstaly pro dárců prioritou. **Variabilní symbol zřízený na moje náklady je až třetí v pořadí.**

Kdybyste případně chtěli podpořit rodinu po zemřelém pastoru Michalu Zeldi, pastora Kolju Repljuka a jeho tým služebníků, další potřebné v Cholmovci a okolí, anebo zapomenuté služebníky v romských sborech okolo Mukačeva - zvláště pastora Šoni Horvátha, či náklady spojené s mou prací na Ukrajině, můžete poslat svůj finanční příspěvek na:

Platby z České republiky

Nadační fond Křesťanské Misijní Společnosti

ČSOB a.s. Praha 1, číslo účtu: 577409193/0300,

variabilní symbol: 350 – pomoc v Cholmovci

variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci

variabilní symbol 450 - Pavel Faul

Dary jsou odečitatelné od daňového základu.

Nadační fond KMS Vám může na požádání vystavit potvrzení o přijetí daru.

V případě potřeby potvrzení, kontaktujte ředitele NF KMS Michala Klesnila,

telefon kancelář: +420 284 822 297, e-mail: office@nfkms.cz, <http://www.nfkms.cz>

Pro platby ze zahraničí

Pro platby ze zahraničí je nejlevnější možností využít platební bránu PayPal z webových stránek NFKMS (www.nfkms.cz). V odstavci "Kategorie" klikněte na "Pavel Faul" a pak na symbol "PayPal Donate" u příslušného projektu, který chcete podpořit.

Můžete použít i klasický bankovní převod, pak ale obě strany zaplatí mnohem vyšší bankovní poplatky.

V tom případě použijte **IBAN: CZ96 0300 0000 0005 7740 9193, BIC: CEKOCZPP**

Prosím uveďte kvůli rozlišení ve zprávě pro příjemce, na jaký projekt je daná finanční částka určena, zda na: **350 - Pomoc v Cholmovci, 400 - Zapomenutí služebníci**

a nebo 450 – Pavel Faul. Zároveň vás také prosím o potvrzení formou e-mailu, které bude obsahovat, na jaký projekt a jakou částku jste zaslali.

Také mě můžete kontaktovat osobně na:

mobil: +420 775 148 383

e-mailová adresa: ks.doma@atlas.cz

<http://www.ksdoma.estranky.cz/>

Pavel Faul – Křesťanský sbor Domažlice, z.s.